

ПРІАТЕЛЮ.

Тò ни ё преоспѣланіе да хѣли нѣкой нѣкого, прѣсто, и кáкъслуччї: найвече дася трѣди да оусѣкка неосѣкванніити, каквѣто говѣре прїчтатя. Мѣлимз тѣ ё Прїателю! коѣ ли сравненїе оупáзка и содержáва послáніето тї, вз ксѣто безсѣвѣстно оукѣрáкашз, и ковáрно ма йменѣвашз, страшлїва и гнѣвлїва, вселѣкава и непостѣнна, невѣрна и ковáрна на прїателїте, ѡскѣнь тебѣ. . . Лъма и смѣешз да ма йменѣвашз непокѣрнаго на закѣныте: коїто азз попрáмногѣ сѣ почитамз отз сѣдницѣтѣ — Пестроспосѣбенз сї, и ковáрнѣйшїй прїтвѣрнїй похѣлїтель нѣкече, отз всїчкїй тѣ ко̀лкото азз йзвѣстно знамз: и не сѣ достѣйстїннѣйшїи твоїти почествѣванїи (дáрви) Прѣче оубѣ не престáвай, владеслѣвашз, да ма хѣлїшз: защѣ спѣредз тѣмá нáчинз, нащѣшз ма̀ поврѣди: но мнїтелното и мечтáтелното сї благодѣтелство, щѣшз напáрки прѣдз всїтѣ йвно. . . Бѣди же здáвз, Ѣхїдноотравѣдыхáтелнїй, и мѣрзѣстнїй

Прїатель мѣй!

За похвалїтелнаго ѡбразя.

Когáто щѣмѣ да похвалемз нѣкого человекá: подовáка пѣркемз, да знаймѣ добрѣ, неговїте дѣшѣвнїи и тѣлеснїи почествѣванїи (дарокáнїи) вѣншнїити неговї добрїнїи, негова прѣрѣднїи залѣгз, и неговїти добредѣтелства, и злїнїи. Да вѣгамѣ ко̀лкото ё възмѣжно, отз ласкáтелствѣто, за да не сѣ сѣмнáка нáшїа прїатель, когѣто хвалїмѣ, кáкъ чї говѣрїмѣ прїсмѣхáтелно.